

MEMORANDUM DE LA CORI, per Ariel Santamaria

ANTECEDENTS

Maig 2001 l'Ariel Santamaria fà unes declaracions pel programa de A TOT WATT (Canal Reus), dient que es vol presentar com alcalde de Reus per a les properes eleccions municipals del 2003. En principi ho diu en conya, però aquestes declaracions es fan ressò entre la societat reusenca i la gent l'anima a que es presenti de veritat (amics, fans del grup i periodistes).

Durant l'any 2002, arrel de la publicació del seu primer disc "Everybody's Juantxi", l'Ariel segueix fent pública la intenció de que vol ser alcalde de Reus i muntar un partit propi que s'anomenarà ARIEL (agrupació reusenca independent electoral) i té un programa electoral propi bastant "Juantxi" i en Jordi Martínez es el segon de la llista i conseller en cap.

La veritat es que l'Ariel no sap com portar el seu projecte polític a la pràctica i va a demanar informació i assessorament al govern civil de Tarragona i a l'ajuntament de Reus. Allà se li aconsella que monti una especie de grup veïnal que es vol presentar a les eleccions i ha d'aconseguir 1500 signatures compulsades.

Les primeres reunions de l'ARIEL, es porten a terme durant la tardor del 2002, en un pis que l'Ariel té llogat a mitjes amb el Jordi Martínez a la plaça de les Bases de Reus. En aquestes reunions hi participen també en Jordi García, en Jordi Martínez i en Gerard Martí.

En una ESTRIPADRINA, que es realitza en la plaça Mercadal durant la festa de Misericòrdia del 2002, l'Ariel puja a l'escenari proclamant que vol ser alcalde de Reus i de que es trobarà tota la nit recollint signatures disfresat d'Elvis.

Durant el Nadal del 2002, un membre del casal Despertaferro contacta amb l'Ariel al pub Suau de Reus i li comunica que uns quants membres del casal li volen donar suport logístic, a canvi de que la seva candidatura ha de ser un esperpent grotesc i juantxi vers la resta de partits municipals. Els membres del Casal (molts de ells descontents amb els altres partits polítics, sobretot amb Esquerra Republicana), porten els darrers tres anys intentant montar una candidatura independent "seria" com la CUP o similar, però no s'en surten i decideixen unir esforços amb l'ARIEL.

Pel gener del 2003, l'Ariel i en Jordi García (gracies a la sugerència de una amiga seva) contacten amb el prestigiós advocat reusenc Josep Mª Pujol Masip (allavors número 2 de la FIC), que els hi aconsella que montin un partit polític normal i corrent com Deu mana, i els hi dona unes quantes instruccions de com fer-ho. La cosa es més sencilla que no pas recollir 1500 signatures. Simplement s'ha d'omplir les bases que hi ha a la web de partits polítics del ministeri de l'interior i anar a un notari que t'ho compulsi i enviar-ho al ministeri de l'interior secció Registro de Partidos políticos de España perque t'ho acceptin i et donin d'alta.

Pel gener del 2003, comencen a fer-se reunions setmanals al Casal Despertaferro, on s'hi afegeixen en Toni Fullat, Carles Borja, Miquel Masip, Jordi Cuesta i l'Alvar Tomàs entre altres.

CREACIÓ DE LA CORI PEL POBLE

Pel febrer del 2003, després de una reunió amb tots els membres del partit, es decideix canviar-se el nom d'ARIEL, per CORI (Coordinadora reusenca independent). I a mitjans d'aquest més es crea la CORI pel poble amb els següents membres fundadors: Ariel Santamaria (president), Jordi Martínez (vicepresident), Carles Borja (secretari), Toni Fullat (sots-secretari) i Jordi García (tresorer). Els tràmits legals es porten a terme en una notaria del carrer Sant Joan de Reus i s'envien els estatuts a Madrid.

Durant aquest temps l'advocat reusenc Josep Mª Pujol Masip li comunica a l'Ariel de que el senyor Josep Machado, el vol tenir a les llistes de la FIC, per captar el vot de la gent jove. L'Ariel declina amablement la invitació, dient que ell vol fer la seva propia candidatura i que els seus postulats polítics no coincideixen gaire (per no dir gens), amb els del senyor Machado, que es el según cop que es presenta com a cap de llista de la FIC, en les eleccions municipals de Reus.

Mentrestant també corre el rumor de que els socialistes han fitxat al Fito Luri (cantant de la Padrina) i el ficaran a les llistes del PSC de Reus, per pendre vots a l'Ariel Santamaria, mentres que Esquerra republicana volen fer el mateix amb un tal Benja, que en sec el fiquen de número set de les llistes.

Les reunions segueixen portant-se a terme al Casal Despertaferro on també hi participen en Lluís Oliach, Marc Domènech, Abel Guinovart entre altres i en un principi hi ha la idea de fer una campanya en blanc o anti-campanya (Toni Fullat dixit), també hi ha la idea de rebutjar entrar a l'ajuntament en cas de treure un ascó amb una carta avalada per notari, dient que "tot ha sigut un circ i de que la Cori no tenia interesos reals d'entrar a l'ajuntament".

Però finalment s'imposa el sentit comú i es decideix que si l'Ariel entra a l'ajuntament seguirà fent el juantxi durant quatre anys allà dins fins que es cansi (i sinò que segueixi el següent). Fent una oposició pròpia i juantxi.

ACTES DE PRE CAMPANYA

Durant un cap de setmana de finals de febrer l'Ariel Santamaria i la Banda del Pere Mata, graven la cançó "TOTS SOM DE REUS" als estudis

Corral de Cambrils com a himne del partit (l'Ariel ja feia dos anys que la tenia composada, simplement com un himne a la ciutat de Reus, en plan "Murallas de Tarragona", però finalment es reciclada per ser l'himne oficial de campanya de la Cori).

En la gravació del tema hi participen l'Ariel Santamaria (com a veu solista), en Jordi Martínez (baixista, corus i productor), en Cristobal Luceno (guitarra i corus), Zelestí Ferrater (bateria, percussió i corus), Jordi Mallafré (teclats i corus), en Joel Cristià (trompeta) i en Pep de la Selva (trombó de bares). Enric Granollers fà de tècnic de sò.

A mitjans de març es porta a terme la presentació oficial de la candidatura al bar ART de Reus, amb una esperpèntica roda de premsa on hi participen en Gerard Martí fent de científic Pere Fortuny que ha rescatat un antic himne de Reus i que es farà servir durant la campanya electoral, en Jordi García que surt unformat de xofer particular de l'alcalde.

Després de les presentacions del partit, llegint un manifest, l'Ariel surt disfresat d'Elvis del quarto de les begudes mentres sona el himne de la CORI i fot el camp sense fer cap declaració als periodistes. Els quals flipen totalment. Finalment en Jordi Martínez (número 2) llegirà un comunicat on s'expressa més o menys la ideologia de la Cori, captant el vot de càstig, el vot de protesta o rebot i el vot abstencionista. I això surt publicat per tots els diaris.

A finals de març i abans de una manifestació popular contra la guerra de Irak, l'Ariel Santamaria i en Jordi García, monten una paradeta clandestina davant de l'IMAC de Reus, on es reparteix propaganda electoral als transeünts. Fins que son desallotjats per la guardia urbana, tot just quan l'Alcalde de Reus es dirigeix cap a l'IMAC fent-se el longuis mentres un dels urbanos li explica la situació senyalant els dos "alborotadors".

Durant la resta d'abril, l'Ariel serà entrevistat per diversos mitjans de comunicació local (Diari de Tarragona, el Punt, Radio Reus la Ser, Punt sis camp) sobre la seva candidatura tan "peculiar". La gent no s'ho acaba de creure, però els periodistes li donen suport mediàtic total.

Altres fites destacables de la pre-campanya serien:

1- El sorteig del número set de les llistes (mitjançant unes tires de números que es podien comprar al bar Carrasclet), a la plaça de la Patacada i el guanyador, es en Jordi Sugranyes.

2- Acte de precampanya a l'aeroport de Reus, on es reparteixen llimones amb engantxines de la Cori al turistes estrangers que venen a gaudir de uns dies de vacances a la Costa Daurada, allà l'Ariel els hi canta el "TOTS SOM DE REUS", i en Gerard Martí (vestit d'àrab), en Jordi Martínez (amb una barretina catalana) i l'actriu Montsant Ciurana, aguanten cartells on hi fica mal escrit: "Welcome to Reus, la patria d'en Gaudí", "Gaudí is from here", "Reus, Paris, London i el carrer Monterols", o bé "Wellcome to Reus, the capital of the avellana"...

3- El dia de Sant Jordi, la Cori pel poble, logra montar una parada (aquest cop legal) a la plaça Mercadal, junt a la resta de formacions polítiques i entitats que hi participen en el dia del llibre. La parada consisteix en una tauleta de Camping, on es venen roses amb engantxines del partit, regadores, i també es reparteixen tríptics amb el programa electorals i plecs d'engantxines perque la gent les agafi. També es fiquen unes guardioles per a recaptar fons. L'Ariel no es mou de la parada durant tot el dia, cantant l'himne de Reus a cada toc d'hora. Molta gent vol saber informació sobre aquest partit.

I algú engantxa un cartell del GRAN HERMANO amb les cares de la resta dels alcaldables. On hi fica "¿quié n serà el próximo en abandonar la casa?". Allò ho veu l'Empar Pont en persona i no li fa massa gràcia. Durant aquella jornada, amb la venta de les roses, s'han recaptat uns trescents euros, i allò es suficient per pagar els costos de les fotocòpies dels tríptics, les engantxines del partit i unes quantes samarretes que la gent es fa al Megaron, fotocopiand una engantxina de la Cori.

4- Durant el dia 3 de maig del 2003, es porta a terme el partit d'hoquei sobre patins Reus Deportiu contra l'Igualada per la copa de les Sers, l'Ariel pacta amb el Comando Avellana (CAGANT) que vol dir Comando Avellana, grup d'alliberació nacional i Terrorista. Els quals tenen segrestada la samarreta del Urdangarin des de dos anys enrera i donen a conèixer, que tornaràn la samarreta a l'afició reusenca a través de l'alcaldeable de la Cori, si el Reus Deportiu guanya la copa de les Sers (trofeu que no guanya des de l'any 1973). Dos membres de la Cori es disfresen de Terroristes i l'Ariel va a visitar-los (amb els ulls tapats) en una mena de zulo clandestí del centre de Reus, on guarden la susodita samarreta blaugrana. Les imatges de video i les fotos d'aquest event surten per tots el mitjans de comunicació local, durant la mateixa jornada del partit d'hoquei sobrepatins.

Dies abans del partit, la Cori sol.licita estar a les grades d'honor del Reus Deportiu, junt amb la resta d'alcaldeables. Però la petició es rebutjada i la Cori fa un comunicat dient que simplement vol estar entre l'afició.

Durant el partit, que el Reus Deportiu guanya 3 a 0, l'Ariel i els seus, es col.loquen a sota mateix del marcador. I com que el partit es retransmés en directe per Canal Reus TV i per TV3, tothom veu per la tele a l'Ariel fent el Juantxi i disfresat d'Elvis i algú n periodista fa un comentari sobre "el nou candidat a l'alcaldeia de Reus". Durant la segona part del partit, algú de l'ajuntament truca pel mòbil a l'Ariel, dient que si vol, pot anar a seure a les grades d'honor "junt a la resta dels aldeables", afegint "que encara hi ha dos llocs vacants, per a membres de la Cori ". Evidentment l'Ariel els engega a pendre pel sac.

El partit s'acaba i mentre la resta dels polítics es queden als cameríns dels jugadors cel.lebrant la victòria del Reus, l'Ariel i els seus es traslladen

de plé a la plaça del Prim (durant el camí algú li dona la samarreta del Urdangarín) i l'Ariel se la penja a l'esquena amb un gest triomfal i puja a dalt del monument de la plaça del Prim, perquè la penjin a la cua del cavall, gairebé davant de dues mil persones vitorejant-lo i cridant "ALCALDE, ALCALDE".

Un cop dalt de la plataforma de la estàtua, l'Ariel no sap com baixar i es fica totalment nerviós, la gent comença cridar, "UN CALVO, UN CALVO" i l'Ariel els hi ensenya el cul i la titola, mentre toca els collons del cavall del Prim i hi lliga el seu cinturó d'Elvis a la pota capdavantera dreta. Després de cinc minuts de vacil·lació, decideix baixar del monument del prim, descenent per una escala que es troba col·locada un metre per sota del pòdium, l'Ariel passa moments d'angoixa i nerviosisme mentre baixa, en sec es veu a la sala d'urgències del Hospital de Reus amb el crani trencat. En Jordi García i en Jordi Martínez li aguanten l'escala perquè no es tombi. A l'Ariel li tremolen les cames i com que dú els pantalons descordats, torna a fer un altre "calvo" abans d'arribar al terra.

Només acabar es entrevistat per radio Reus la Ser, que fa un reportatge en directe del event de la plaça del Prim i Canal Reus una unitat mòbil de canal Reus també el filma a dalt del cavall. La resta dels alcaldables es s'adonen de que l'Ariel els hi roba la foto o el protagonisme d'aquest acte de pre-campanya encobert i baixen corrents cap a la plaça del Prim, també per "xupar càmera".

Durant el dia següent, el Diari de Tarragona publica un acudit d'en Napi sobre l'event, titulat: "La cori disposada a tocar la vora-viu" on es veu una mà tocant els collons del cavall del Prim i una bandera de la Cori. A dintre hi ha un reportatge de tot el partit i una foto de l'Ariel desfilant per la plaça del Prim amb la bandera del Urdangarín penjada a l'esquena. No surt cap alcaldable més.

5- També es porta a terme la foto per la portada del Diari de Tarragona amb tots els alcaldables del 2003 davant de l'ajuntament (uns quants de ells es senten molestos per la seva indumentària). Després de la foto, l'alcalde en persona li recomana a l'Ariel que faria més goig vestit amb tratje i corbata. I l'Empar Pont diu irònicament que si sapigués que es podia sortir disfresat en la foto, ella aniria de fallera.

6- Es presenten els 25 membres oficials de la llista, llogant una zona blava de la plaça Mercadal de Reus. Entre els membres de la candidatura hi ha aturats, vividors, borratxos, porreros, camells i majorettes...

Durant aquell acte, l'Alvar Tomàs li engantxa el tiquet al front de l'alcaldable i l'Ariel surt així per tots els diaris, envoltat per en Jordi García, Gerard Martí, Carles Borja i Juan Carlos Chincolla "el Kalidá".

Acabada la roda de premsa, l'Ariel saluda a l'alcalde de Reus en Lluís Miquel Perez que es troba passejant per la plaça Mercadal i de lluny al Carles Pellicer, que es troba al balcó de la seu de Convergència.

CAMPANYA ELECTORAL

1. Primera engantxada de Cartells. La Campanya electoral comença durant les dotze de la nit del dia 9 a 10 de maig. Cau en divendres i la Cori també participa en la engantxada de cartells. L'acte es retransmés en directe per Canal Reus TV i en teoria, i l'ordre de protocol per les engantxades de cartell es del partit menor al major. Abans però cada candidat ha de concedir una petita entrevista amb la presentadora dels informatius canal Reus, la Núria Segú.

Així doncs, l'Ariel disfressat d'Elvis es el primer en ser entrevistat abans d'engantjar els cartells (perque la Cori es el partit menys important dels comicis). La gent comença a cridar "ALCALDE ALCALDE" totalment desmadrada, fins i tot hi ha gent jove d'altres partits polítics, que també ho fan, per fotre catxondeu. Allò es veu que li senta malament al alcaldable del PSC (alcalde de Reus en funcions) en Lluís Miquel Perez, qui veu que l'Ariel torna a agafar massa protagonisme en aquell acte i decideix saltar-se (pels seus collons) l'ordre de protocol establert prèviament i ser ell mateix en ser el primer en engantjar el cartell (passant d'entrevistes prèvies).

Així doncs el senyor Perez i una horda de seguidors del PSC interrompeixen la entrevista que la presentadora de informatius es trova a fent a l'Ariel i es fiquen a engantjar el primer cartell de forma descarada. D'aquesta manera l'ordre de les engantxades de cartells s'estableix al revés. Del partit més gran al més petit.

Encara així l'alcaldable de la CORI dona la sorpresa al final de tot (lo qual queda encara més efectista que s'hi ho hagués fet al principi), enbadurnant-se de cola (per membres del partit) i engantxant-se ell mateix a la seva parcel·la dels triangles. Mentres tothom flipa pepinillos amb el que veu i gent del PSC, donen patades a la part del darrera del triangle de fusta porque caigui a terra. Un altre cop, l'Ariel els hi ha robat la foto a tots plegats, inclòs hi ha una caricatura d'en Nyap, que surt pel Punt al dia següent.

Després de l'acte, mentres hi ha polítics que es queixen de les projeccions del PSC en la façana de la Capsa Gaudí, en Lluís Miquel Perez s'adreça directament a l'Ariel i l'increpa dient-li : "malament ho tindria si t'hagués de votar, paio". I l'Ariel li respón enfotent-se : "no cal que ho facis, que ja la Cori ja té deu mil vots segurs". I l'alcalde ficant-se les mans al cap exclama totalment escandalitzat : "¡No fotis, no fotis!", sense saber si s'ho ha de creure o no...

2. Passejada amb el Quad d'en Jordi García. Durant el primer cap de setmana de la campanya electoral, la CORI no fa cap acte públic, porque es la fira del Trapezzí i ningú té ganes de fer res.

El dilluns següent, l'Ariel vestit de Elvis i en Jordi García passejen pels carrers de Reus (només tomb de ravals) damunt de un Quad, on s'hi lliga damunt del maletero un CD (amb celofan), on tot el rato sona l'himne de Reus i la veu en off de l'Ariel, "Voteu a la Cori". Duran aquest periple, en Jordi García aprofita per fer unes transaccions per vendre uns terrenys que ha heretat de la família a una empresa de Reus que vol fer-hi una nau industrial.

3. Entrevista al programa tribuna. L'Ariel estrena nou vestit d'Elvis i després de donar uns quants tombs per tot Reus, amb un cotxe descapotable de l'Engelbert (que condueix en Carles Borja), arriba als estudis de Canal Reus. Allà el popular periodista Jaume Fuentes li fa una entrevista en directe pel mòbil per a un programa de Rac 1, el qual al.lucina amb el programa electoral de la Cori.

Després a l'entrevista del programa tribuna amb el Cesc Domènec, director de Canal Reus, s'ha d'interrompre la gravació diversos cops, perquè el paio no para de descollonar-se en el plató mentre escolta el programa electoral de la Cori. Molta gent que ho veu després per Canal Reus, diuen que sembla un "show" del Monty Python.

Després de la intervist per canal Reus, l'Ariel segueix passejant per Reus vestit de Elvis i damunt de un descapotable i quan coincideix amb la hora de la sortida dels col.legis, un munt de canalla el segueixen corrents i colapsant el transit viari del passeig Prim.

4. Debat d'alcaldables. Es realitza durant el primer dimecres de la Campanya electoral al teatre Bartrina de Reus. Darrera de la taula amb tots els alcaldables sentats, hi ha una pantalla de vídeo gegant i es retransmet en directe a través de Canal Reus.

El periodista Joan Carrión (antic cap de premsa de l'ajuntament de Reus i un dels organitzadors del acte), prohibeix a l'Ariel de que vagi vestit d'Elvis, "sinò l'alcalde es sentirà ofès i no voldrà participar-hi". L'Ariel decideix sortir amb una americana com els altres, però ficant-se un casc de paleta al cap amb un escut de la Cori. Aquest cop, ha decidit liar-la de una altra manera al debat d'alcaldables.

Els partits van fent el seu parlament de major a menor, i quan toca a la Cori, l'Ariel llegeix el seu programa electoral i tot el teatre Bartrina es pica de riure aplaudint sonorament. Després hi ha una pica baralla verbal entre l'alcalde, en Carles Pellicer de Convergència i en Josep Machado de la FIC, moment durant els quals l'Ariel treu un "Playboy" i s'el fica a fullejar-lo detingudament mentre s'emet en directe per canal Reus. La gent es torna a petar el cul de mala manera, fins el final del míting.

5. Altres actes i anècdotes de la Campanya electoral.

En Alvar Tomàs es qui s'encarrega de fer el "papeleo" de la Campanya, de coordinar els delegats de zona i de junta. Al mateix temps logra evitar

que la FIC intenti impugnar la candidatura de la Cori, per un motiu burocràtic (quelcom sobre la data de presentació d'instàncies per les paperetes de les urnes). L'Alvar ho sol.luciona tot fent unes trucadetes a Madrid. Però en sec a mitja campanya electoral, s'en va cap a València, perquè ell mateix també es militant de un altre partit polític i s'en va a fer feina per allà baix.

La resta d'actes de la Campanya electoral, consisteixen en passejar per Reus a peu (unes quantes hores al dia), repartint tríptics i engantxines entre la gent del carrer i els bars que semblen més juantxis (com el Bar Reus, el Tobogan, el Dallas, etc...). El Quad d'en Jordi García no es pot fer servir gaire més, perquè el senyor es troba enconstipat i es queda uns quants dies a casa.

En la majoria de recorreguts "a peu" per Reus, además del alcaldable hi col.laboren en Lluís Oliach, en Jordi Martínez, en Gerard Martí, en Carles Borja i la participació estel·lar de l'Angeles Córdoba (companya de feina de l'Ariel), on va disfresada de "majorette".

Els cartells oficials del partit amb el careto del alcaldable de la Cori, no arriben fins al segon dissabte de la Campanya i l'Ariel i els seus, n'engantxen uns quants, de moment es feien servir cartells del bloc nacionalista de València (reciclat) amb una planta de marihuana fotografiada.

Un dels darrers actes de campanya que realitza la Cori abans del míting, consisteix en la presentació del viver de plantes de marihuana, que l'Ariel plantarà per tot Reus quan sigui alcalde. La roda de premsa que es realitza a la plaça de la Sang no hi vé ni deu. Tots els periodistes locals que fins llavors han donat cobertura informativa de la Cori, al·leguen que tenen "molta feina amb els altres partits polítics, i no donen a bast". Però la veritat es que l'alcalde en persona, ha parlat amb els directores de mitjans de comunicació local (Diari de Tarragona, el Punt, Canal Reus, la SER), perquè no donin més cobertura gratuïta a la Cori. "Que si volen més publicitat que se la paguin ells mateixos". De tots els alcaldables de Reus, es qui es prén pitjor, el fenomen de la CORI.

De totes maneres la Cori pel poble, no deixa de ser un fenomen mediàtic, tothom en va plé d'aquesta estracanada "electoral", fins i tot surt pel programa la Columna de la Júlia Otero per TV3, i a Flaix TV, el presentador Vador Lladó, canta amb Kareoke l'himne de Reus i la pàgina web de la Cori, "lacoripelpoble.com" dissenyada per en Carles Borja, reb fins a 1200 visites diàries durant els darrers dies de campanya.

6. Miting central (i únic) a les Peixateries Velles. Durant els darrers dos dies de Campanya, l'Ariel anirà de punto cul organitzant el míting. En primer lloc, perquè només fa ell solet tots els encàrrecs de papeleo. Anant a l'Imac, als jutjats, a l'Ammersam, ajuntament, un altre cop als jutjats, a l'Ammersam només per gaudir del permís de fer servir l'escenari i de una presa de llum de les Peixateries Velles. Mentres realitza aquests encàrrecs,

encara es troba fent campanya de la Cori, pels carrers de Reus i no té temps ni de treure's el vestit d'Elvis. Els funcionaris municipals al·lucinen pepinillos quan el veuen en persona sol·licitant les instàncies.

El míting central de la Cori comença amb bon peu a les deu de la nit. On en Jordi García arriba corrents desde el Santuari de Misericordia portant la flama "sagrada", perque comenci el míting de la Cori. El primer acte consisteix en un discurs del Duc d'Anzame, alcalde de Carnaval que consisteix en canviar el nom de General Prim per General Plim i poder vendre millor la beguda local "PLIM", als japonesos. En Gerard Martí fà de General Prim i dona el vist i plau de canviar el seu nom.

Acte seguit l'alcalde de la Cori realitza la seva triomfant aparició arribant amb el Quad d'en Jordi García, puja a dalt de l'escenari i fa un concert que dura gairebé una hora amb la Banda del Doctor Juantxi. Finalment realitza el seu míting anomenant tots els punts principals del programa electoral de la Cori. I fent un compte enerera amb el Gerard Martí i en Jordi Martínez, s'acaba la campanya electoral a les dotze en punt de la nit del divendres a dissabte dia 24 de maig.

Durant aquell acte polític també han participat de manera espontànea un grup de batucades de Reus i una orquestra de dixie itinerant (contractada per la diputació, on hi participa en Gerard Marshall i el Montxo entre altres), que va donant tombs per Reus i finalment van a parar al míting de les peixateries velles.

L'Ariel acaba el acte, tallant un pastís que hi ha en una parada de la Cori, on hi fica "Everibody's Juantxi" amb lletres de xocolata.

7. Dia de les eleccions. L'Ariel va a avotar a les onze del migdia al pavelló olímpic de Reus. Allà se li fà una entrevista pels informatius de Canal Reus. I després en companyia d'en Jordi Martínez i del Cristo, es dediquen a recorre tots els col·legis electorals de Reus, saludants als presidents de taula i als membres de les urnes, vestit d'Elvis Presley. Hi ha gent que fins i tot es fan fotos pel mòbil.

A partir de les nou del vespre ja se saben tots resultats electorals i el bar Carrasquet es converteix en una seu de la Cori, perque tots els participants i simpatitzants, puguin estar allà dins, observant els resultats electorals des de la seva televisió. Fins i tot Canal Reus, fà una connexió en directe allà dins del Carrasquet.

Per allà a les deu de la nit, la Cori es dirigeix cap l'ajuntament de Reus en una multitudinària processó, cantant la cançó "Tots som de Reus". I quan arriben a la plaça mercadal, tothom comença a cridar, "NO SOM ELS ULTIMS", però en sec algú dels membres de la Cori es gira cap a la seu de la FIC i comença a cridar... "ULTIMS...ULTIMS"

A continuació l'Ariel, en Lluís Oliach, en Jordi Martínez i uns quans membres més de la Cori, entren a dins de l'ajuntament de Reus, on hi ha una pantalla gegant de televisió i l'alcalde en persona felicita a l'Ariel

amb tò burleta dient-li : “enhorabona nois, m’heu escombrat a la FIC, a partir d’ara en Machado ja no em molestarà mai més” i fot el camp com una exhalació, donant la sensació de que es el més llest de tots.

L’Ariel i els seus també entren a dins de les oficines de l’ajuntament on hi ha un sopar que els funcionaris municipals ofereixen als polítics. Després l’Ariel es entrevistat per Canal Reus en directe i proclama que lo de la Cori, ha sigut una gran victòria “juantxi” per la ciutat. Malgrat haver-se quedat en les portes de treure un regidor i de fer una campanya amb només amb un presopost de cincents euros.

Més endavant la Cori va a visitar la seu de Convergència i Unió, que no donen crèdit que el nou partit polític d’aquestes característiques tan peculiars, hagi tret tants vots. En Carles Pellicer brinda cava amb l’Ariel i en Jordi Martínez.

Després la Cori van a visitar la seu dels Socialistes a la plaça del Castell. Allà també s’intenta gorrejar el jalar i beure que es pot, i l’Ariel brinda amb en Lluís Miquel Perez i l’Empar Pont, la qual canta a mitjes amb l’Ariel la cançó, el popular himne de “València”. En acabar el brindis l’Ariel proclama un “Visca en Lluís Miquel Perez, l’alcalde més juantxi de Reus”, mentres aquest s’amaga perquè ningú li faci cap foto amb l’Ariel vestit d’Elvis.

Acte seguit els membres de la Cori també s’en van a la seu de Iniciativa per Catalunya a rapinyar alguna cosa, però gairebé, en aquelles hores de la nit ja no queda res. L’Ariel i en Daniel Pi, es feliciten mutuament. I quan surten d’allà dins, l’Ariel cau a terra mig desmaiant-se per lo borratxo i cansat que va. Evidentment la visita de les seus de la FIC, Esquerra i PP, queden totalment descartades durant aquelles hores del vespre.

Tothom ha flipat amb els resultats de la CORI (sobretot l’Ariel), 1348 vots. Gairebé el 3’5 per cent dels vots escrutats. Amb un 5 per cent, segons la llei de Ohm, la Cori, hagués entrat a dins de l’ajuntament amb un sol regidor, malgrat que s’haurien d’haver arribat als 2000 vots.

REPERCUSIÓNS DEL FENÒMEN DE LA CORI.

- Tothom culpa a la Cori, de pendre vots a Esquerra Republicana. Segons els escrutinis, han faltat 80 vuitanta vots, perquè el partit de l’Empar Pont, hagi tret el quart regidor. Però la veritat es que la majoria de vots de la Cori venen del sector del vot de rebot, vot de càstig i sobretot el vot abstencionista. Així doncs si al any 1999, a Reus hi ha hagut un 53 % d’abstenció durant les eleccions municipals. Al comicis del 2003, l’abstenció ha baixat fins a un 50 %. Gairebé el 3 % de vots aconseguits per la Cori.

Además no té res a veure el programa electoral de la Cori, amb el d’Esquerra Republicana de Catalunya, com per pendre-li tants vots (entre cinc-cents i mil, segons diuen alguns militants d’Esquerra).

-El fenòmen de la Cori, traspasa fronteres locals, sortint per TV3 (programa la Columna de la Júlia Otero), la web arriba a tenir més de 1300 visites diaries, procedents de diversos racóns del món (Estats Units, Sudamèrica, Bèlgica, Holanda, Japó). I també sorgeixen professors de ciències polítiques de la autònoma, que parlen de la CORI, com el gran fenòmen de les eleccions municipals del 2003.

- Una anècdota curiosa relacionada amb el fenòmen mediàtic de la CORI, es produeix durant el darrer programa de la Cosa Nostra, que s'emet per TV3, el dilluns següent de les eleccions municipals. Allà el presentador i showman Andreu Buenafuente, surt vestit d'Elvis Presley fent el monòleg del principi del programa. Molta gent ho interpreta com una mena de guiny o petit homenatge al alcaldable de la CORI, qui també anava vestit d'aquesta guisa.

Es evident que la CORI, ha sigut un fenòmen únic en tota Europa, un fenòmen que ha agafat vida pròpia (un fenòmen molt més gran que la idea primigènica que tenia l'Ariel de presentar-se com alcaldable juantxi) i que ha sorgit i s'ha produït de plé a Reus, i amb gent de Reus.